

По-късно, Йовковъ е въ Букурещъ. Мисля, че истината около това назначаване е предадена отъ Подвързачева.

Но настаняването не му осигурява спокоенъ трудъ.

Драги Григоре,

Виждашъ, че, макаръ и вече да се приближавамъ къмъ края на битието си, така ми е било писано вѣчно да търся подкрепа и ходатайства. Тукъ азъ прекарахъ много безпокойства, много трудности. Имамъ ги и сега. Въ Министерството на външнитѣ работи намѣрили за нужно, кой знай защо, да уволнятъ жена ми, която бѣше учителка тука. Вѣрно е, че може да се помисли, че и азъ съмъ на работа, имамъ добра заплата, та и тя да бѣде учителка — това е вече много. Но, казвамъ, това може да се помисли само. Въ сжщностъ не е така. Азъ винаги съмъ се мѣчилъ да настаня преди всичко нея. Отъ като съмъ тукъ здравето ми е чувствително и (много даже) разклатено, азъ не зная какво може да стане, затова гледахъ поне тая година жена ми да бѣде учителка, та да бѣде гарантирана съ издрѣжката си.

Азъ съмъ се заровилъ въ работа, не ми остава минута свободно време и затова не ми прилѣга да пиша комуто и да било по моитѣ работи. Отказахъ да ми дадатъ отпуска, та не можахъ да дойда и въ София. При това мълчание отъ моя страна,